

Sanctuarul lui Dumnezeu

***Versete cheie: "Poporul lui Israel să-mi construiască un sanctuar sfânt pentru ca eu să pot trăi printre ei. Trebuie să construiți acest Tabernacol și mobilierul său exact după modelul pe care ți-l voi arăta."
Exodul 25:8-9***

***Scriptură selectată:
Exodul capitolele 25-27***

Indicațiile date lui Moise pentru construirea Cortului pot fi găsite în Exodul capitolele 25-27, iar relatarea realizării lucrării se află în capitolele 35-40. Tabernacolul propriu-zis - compartimentele Sfânt și Preasfânt - trebuia să fie un "sanctuar" conform Cuvântului lui Dumnezeu. Era construit dintr-o serie de scânduri din lemn de shittim (salcâm). acoperite cu aur, așezate la capete în socluri de argint și fixate ferm între ele prin bare din același lemn, acoperite de asemenea cu aur. Exodul 26:15-30

Având în vedere că lungimea aproximativă a unui "cot" este de 18 inci, structura avea 15 picioare lăţime, 15 picioare înălţime şi 45 de picioare lungime, şi se deschidea în faţă sau la capătul estic. Era acoperită de o pânză mare de in alb, împletită cu figuri de heruvimi în albastru, purpuriu şi cărămiziu. (versetele 1-3). Capătul deschis, sau partea din faţă a structurii, era închis de o perdea dintr-un material similar cu pânza de acoperire şi era numită "uşa" sau primul vâl. (versetele 36 şi 37). O altă pânză din acelaşi material, ţesută la fel cu figuri de heruvimi, numită "vălul" sau al doilea vâl, era atârnată astfel încât să împartă Cortul în două compartimente. (versetele 31-33). Primul sau cel mai mare compartiment, de cincisprezece picioare lăţime şi treizeci de picioare lungime, era numit "Sfânt". Al doilea compartiment sau cel din spate, de cincisprezece picioare lăţime şi cincisprezece picioare lungime, era numit "Preasfântul". Aceste două compartimente constituiau Tabernacolul propriu-zis. Deasupra Tabernacolului erau ridicate învelitori suplimentare pentru adăpost. Una era făcută din pânză de caşmir sau din păr de capră, alta din piei de berbec vopsite în roşu, iar cea de deasupra din piei de focă, care ajutau la respingerea apei. versetele 7 şi 14

Tabernacolul pe care Dumnezeu a poruncit poporului Israel să îl construiască în pustie, împreună cu toate serviciile și ceremoniile lor religioase legate de acesta, a fost, afirmă apostolul Pavel, "o umbră, o avanpremieră slabă a lucrurilor bune care vor veni". (Evrei 10:1; 8:5; Coloseni 2:16-17). Aceste ceremonii pe care israeliții erau determinați să le repete an de an arătau spre "sacrificii mai bune", centrate în Isus, care vor fi introduse în momentul Primei Sale Adventări. (Evrei 9:19-24). Acestea vor aduce mântuirea veșnică nu numai lui Israel, ci întregii omeniri. 1 Timotei 2:5-6

Trebuie să ne dăm seama cu câtă atenție a ghidat și a dirijat Dumnezeu toate detaliile construcției Cortului. El l-a luat pe Moise pe munte și i-a dat instrucțiuni specifice cu privire la fiecare parte și la modul în care trebuia să fie făcută. "Asigură-te că faci totul după modelul pe care ți l-am arătat aici pe munte". (Evrei 8:5; Exodul 25:40). Toate detaliile date israeliților de Dumnezeu prin Moise cu privire la construirea "sanctuarului" lui Dumnezeu trebuiau să fie realizate în conformitate exactă cu instrucțiunile divine. Poporul trebuia să fie deosebit de conștient de aceste lucruri pentru a nu fi neglijent și pentru a

nu suporta o pedeapsă severă pentru orice încălcare.

Cât de recunoscători suntem că toate aceste aranjamente arătau spre Isus, "slujitorul sanctuarului și al cortului adevărat, pe care l-a ridicat Domnul, și nu omul". Evrei 8:2